

De allereerste keer...

Slot

Liefdesverdriet

Aan journaliste Daniëlle Vogels vertelden 180 Vlaamse en Nederlandse jongens en meisjes tussen 9 en 16 wat ze hun ouders niet vertellen. Over hun eerste ervaringen in de liefde: de eerste keer verliefd, jaloers, gekust, afgewezen worden.

'Mijn conclusie is dat liefde altijd pijnlijk is'

Lieke (11)

Dat haar vriend de volgende dag een ander had, vond Lieke niet erg. "Het kon me niet veel schelen. Het was toch al uit en over." Ze had bijna een jaar verkering en merkte dat er iets was. "Hij zei niet veel meer tegen me en kwam minder op

msn." In een e-mailbericht maakte hij het uit. "Hij schreef dat we gewoon vrienden konden blijven. Dat vond ik goed, want ik was niet echt boos. Alleen als ik brieven lees die ik van hem kreeg, vind ik het soms jammer dat het uit is."

Rico (12)

Rico heeft ongeveer tien vriendinnen gehad. Met een van hen vond hij het moeilijk om vrienden te blijven, vertelt hij. "Met haar was ik niet zo lang. Een weekje of zo. Het was rot dat ze meteen met een vriend van mij ging nadat ze het had uitgemaakt. Ik voelde me gebruikt. Alsof ze alleen mij nodig had om hem jaloers te maken. Ik heb haar gezegd wat ik daarvan vond.

Daarna zei ze netjes: 'Het spijt me' en dat het haar bedoeling niet was. Toen heb ik het daar maar bij gelaten. Het was toch uit tussen ons en ik kon er niets meer over zeggen. Hoe langer je ermee blijft zitten, hoe erger je een rotgevoel krijgt. Het is jammer, maar je moet het gewoon vergeten en op zoek gaan naar een ander. Het leven gaat toch voort."

Daphne (13)

"Mijn vriend belde en sms'te steeds minder", vertelt Daphne. "En de laatste weken zei hij niet meer uit zichzelf dat hij van me hield. Alleen 'ik ook van jou' als ik het zei. Mijn beste vriendin vond dat ik me geen zorgen moest maken. Maar een paar dagen later zei mijn vriend op msn dat hij niet meer zeker was omdat we elkaar zo weinig zagen. 'Ik zal je even bellen, want dit

is wel onpersoonlijk", schreef hij. Aan de telefoon zei hij dat we misschien het best konden stoppen met de relatie. Het was een kort gesprek. Ik kon alleen maar huilen. De dagen daarna kon ik niet goed in slaap komen en was ik erg verdrietig. Maar op een gegeven moment zei ik tegen mezelf: 'Je moet je leven niet laten leiden door één jongen. Er komen er nog wel meer.'"

Sasja (14)

Toen het voor de derde keer uitging tussen Sven en Sasja, was ze daar heel verdrietig om. "Hij zei aan de telefoon dat hij er geen zin meer in had. Huilend heb ik gesmeekt of hij me terug wilde nemen. 'Ik kan niet zonder jou leven', zei ik. 'Ik kan er niet tegen als je nooit meer naar me licht en geen sms'jes meer stuurt.' 'We kunnen nog vrienden blijven', zei hij. 'Nee, dat wil ik niet en dat kan ik niet', zei ik. 'Want ik ben nog steeds verliefd op jou.'"

"Ik ging een dag niet naar school en heb twee dagen niet gegeten. Op een gegeven moment kon ik gewoon niet meer harder huilen. Alsof ik uit elkaar knalde. Ik dacht dat ik doodging. Mijn conclusie is dat de liefde altijd pijnlijk is. Zelfs als je gaat trouwen en samen opa en oma wordt. Dan kun je niet meer bij elkaar zijn als een van de twee doodgaat. Door Sven heb ik de gelukkigste tijd van mijn leven gehad, maar toen het uitging ook de moeilijkste."

Is dit liefde? Jongens en meisjes vertellen over hun eerste ervaringen, door Daniëlle Vogels, uitgeverij Clavis, 115 p., 11,95 euro

Een op de vijf Belgen gelooft

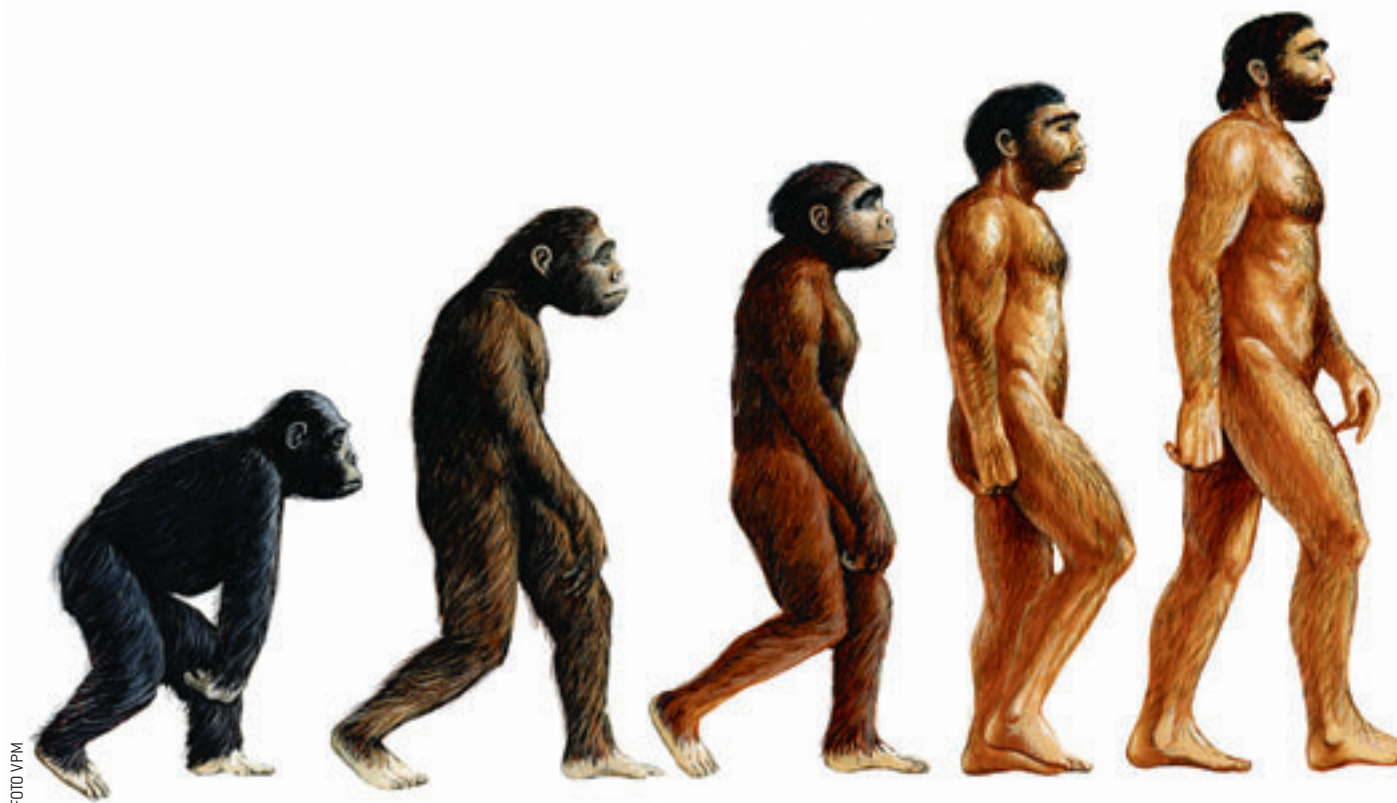

FOTO VPM

Liever aards paradijs

Het aantal Belgen dat de evolutietheorie verwerpt, steeg van 15 procent in 1992 naar 21 procent vandaag. 'Dat de mens een dier is, valt voor veel mensen moeilijk te aanvaarden', zegt professor Jon Miller van de Michigan State University aan *De Morgen*.

DOOR KATRIJN SERNEELS

BRUSSEL • Miller deed wereldwijd onderzoek naar de aanvaarding van de evolutieleer. Zijn publicatie *Public Acceptance of Evolution* verschijnt vandaag in het vakblad *Science*.

"Dat planten en dieren zijn geëvolueerd volgens Darwins leer, daar hebben mensen weinig moeite mee", zegt Miller. "Maar als het om zichzelf gaat, dan ligt het veel gevoeliger."

De voorbije decennia is het aantal Europeanen dat Darwins theorie over de afstamming van de aap aanvaardt, geleidelijk gestegen. In 1989 geloofde 62 procent van de Europeanen dat de mens van de aap afstamt, in 1992 was dat al 65 procent, in 2001 58,6 procent en in 2005 is dat gestegen naar 70,5 procent. Het opleidingsniveau dat stijgt en het aantal ouderen dat sterk gelovig is dat afneemt zijn daar

PROFESSOR JOHAN BRAECKMAN: Ook ongelovigen kunnen het moeilijk hebben met Darwin: als ons leven toeval is, heeft het dan geen doel?

mogelijke verklaringen voor.

Aanvankelijk daalde het aantal mensen dat weigert te geloven dat mensen vroeger apen waren ook van 24 procent in 1989 naar 16,6 procent in 2001. In 2005 steeg het

aantal tegenstanders in Europa weer naar 20 procent. "Er is de laatste jaren een polarisatie aan de gang", zegt professor Johan Braeckman, filosoof aan de Universiteit Gent die over Darwin doceert. "Er zijn minder twijfelaars en meer mensen met een uitgesproken mening."

Ook in België zien we dat. Het aantal mensen dat de evolutie verwerpt, steeg van 15 naar 21 procent en het aantal voorstanders steeg tegelijkertijd van 70 naar 74 procent. "Die polarisatie is mogelijk een gevolg van de discussie over intelligent design: het idee dat een intelligentie verantwoordelijk is voor de schepping van de wereld zoals wij die kennen."

Bijna tweehonderd jaar geleden werd Darwin geboren, de grondlegger van de evolutieleer. De genen van een mens en een chimpansee zijn voor 98,7 procent identiek, ontdekte de onderzoeksgroep evolutionaire antropologie van het Max Planck Instituut in Leipzig enkele jaren geleden. Ondanks het toenemende aantal bewijzen voor Darwins twee eeuwen oude theorie, blijft de idee dat de mens een naakte aap is omstreden. "Want twee op de vijf Amerikanen geloven niet dat de mens uit de aap ontstaat is. In Europa is het gemiddeld een op de vijf die de voorkeur geeft aan het aards paradijs", zegt Miller.

Er zijn twee redenen voor het grote verschil in aanvaarding van de naakte aap in Europa en Amerika, aldus Miller. "De orga-

Last van een huidziekte? Volg yoga- en filosofie sessies

GENT • De oorzaak van een huidziekte is veel meer dan wat moleculen die niet naar behoren doen wat ze in feite zouden moeten doen. De levenshouding en -stijl zijn een minstens even belangrijke factor. Om die way of life van patiënten met een huidziekte aan te passen, start het UZ Gent binnenkort met een programma yoga, sport en filosofie.

DOOR STEPHEN ROSÉ

Het idee komt overgewaaid vanuit de Verenigde Staten, maar speelde al twee jaar in het hoofd van Jo Lambert, professor dermatologie aan de Gentse Kliniek voor Huidziekten.

"Ik heb patiënten gehad waarbij ik als arts al het mogelijke had gedaan en die me nog altijd vroegen hoe het verder moest. Toen heb ik de bal teruggekaatst en hun gevraagd

DERMATOLOG JO LAMBERT:

Patiënten voelen dat klassieke zalfjes en medicijnen niet genoeg zijn

wat ze nu eens zelf zouden doen. Mensen zijn zelf ook verantwoordelijk, maar durven dat al eens te vergeten."

Als het van u afhangt, mogen ze allemaal meteen beginnen met te sporten en filosofie te leren.

"We merken heel vaak bij mensen die lijden aan een chronische huidziekte dat ze niet genezen met de klassieke middelen

als zalfjes en medicatie. De patiënten voelen zich wel medisch behandeld, maar tegelijk voelen ze aan dat dat niet voldoende is, dat hun huidziekte ook getriggerd wordt door een zekere stress. Om die stress en hun hele manier van leven, die verantwoordelijk is daarvoor, aan te passen bieden we dit programma aan."

Wat zit er zoal in het programma?

"Het programma start op 12 september en is voor een groep van vijftien patiënten met huidziekten als psoriasis, eczeem en netelroos. In dat programma krijgen ze naast hun klassieke behandeling, die blijft, ook tweemaal per week activiteiten als yoga, meditatie of sport.

"Maar er zijn ook voordrachten over filosofie, over voeding, over rook- en alcoholverslaving en over huidziekten. Met de bedoeling dat ze ook alleen voort zullen zetten wat ze geleerd hebben."

De link tussen een rook- en drank-

verslaving en een huidziekte moet u even uitleggen.

"De bedoeling is dat de mensen dingen gaan herkennen: waarom grijp ik ernaar en hoe geraak ik er weer van af. Uit studies is gebleken dat mensen met psoriasis meer last hebben van alcoholverslaving. Als ze van die verslaving afraken, valt er ook een pak stress van hun schouders en kunnen ze hun levensstijl aanpassen. De klassieke behandeling nemen we niet weg, maar we hopen de zwaarte ervan te doen dalen."

Yoga, meditatie... Dat ruikt allemaal wat naar alternatieve geneeskunde.

"Dat is het vernieuwende eraan. Dat er voor het eerst een benadering is tussen het klassieke body en de alternatieve mind. Meer en meer studies wijzen uit dat er een link is tussen wat gebeurt in de hersenen en de huid. Je hebt veel mensen die iets lezen over de helende kracht van paarden-

melk en daarnaar grijpen, maar wat ze missen is een wetenschappelijk kader waarbinnen ze dat kunnen doen. Zo'n kader is precies wat wij aanbieden."

Het is de eerste maal in België dat dergelijk programma wordt aangeboden. Zullen de resultaten ervan ook worden gebruikt voor onderzoek?

"Voorlopig is het een proefproject, maar als het een goede respons krijgt wil ik er zeker onderzoek aan koppelen. Eens kijken naar het lichaam voor en na het programma. Meer zelfs, als het succesvol is, wil ik het uitbreiden tot tweemaal per jaar en zal ik een dossier indienen bij de overheid met bewijzen dat er nood is aan dergelijk programma en vragen om een terugbetaling mogelijk te maken."

Meer info of deelnemen aan een programma? Mail jo.lambert@ugent.be of bel 09/240.22.98